

Vánoční zamyšlení

Blíží se Vánoce, zanedlouho v kalendáři odtrhneme poslední list s letopočtem 2007. Myslím, že nastává vhodná doba ohlédnout se za končícím rokem, hodnotit, co nás v tomto roce potkalo, co se změnilo a sprádat plány pro nadcházející rok.

Důležité vytyčené úkoly byly splněny.

Na počátku roku byl úspěšně zkolaudován dům s chráněnými byty a během půl roku zde našlo domov víc jak šedesát nových obyvatel.

Všechny byty jsou tak obsazeny.

V polovině března byl učiněn další malý krůček k získání finančních prostředků na kanalizaci. Stavební povolení na tuto akci, dosud nepravomocné z důvodu nedořešených dědických vztahů, po čtyřech a půl letech konečně nabylo právní moci.

Větší krok se uskutečnil až v listopadu, kdy byla podána žádost o dotaci na výstavbu první etapy hloubkové kanalizace v obci z Programu rozvoje venkova. O přidělení či nepřidělení dotace se bude na ministerstvu rozhodovat nejdříve v 1. čtvrtletí příštího roku.

Únorová návštěva hejtmána Olomouckého kraje RNDr. Ivana Kosátika zvýšila povědomost o naší obci v rámci kraje a mimo jiné přinesla řešení havarijního stavu podjezdu u cukrovaru, který je v majetku kraje. Správce nemovitosti na základě souhlasu vlastníka ohlásil stavebnímu úřadu v Prostějově záměr odstranit část nemovitosti, stavební úřad vydal souhlasné stanovisko.

Žáci základní školy měli možnost v květnu besedovat s europoslancem Ing. Janem Zahradilem o funkci europarlamentu, o čerpání dotací z evropských fondů a o zavedení eura. Byla to první návštěva představitele evropského parlamentu v naší obci.

Zažili jsme i těžké chvílky, příroda nás potrápila přivalovými dešti, potýkali jsme se s nánosy bahna a likvidovali následky jarních záplav.

V létě oslavil Sbor dobrovolných hasičů ve Studenci své 110. narozeniny, což byla vhodná příležitost ocenit pomoc obou našich SDH při likvidaci následků povodní.

Po několika letech jednání byl na podzim úspěšně zrealizován prodej podílů ve Středomoravském lesním družstvu Niva. Finanční prostředky takto získané budou sloužit jako rezerva pro investiční výstavbu v obci.

Celostátní výbor sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska udělil dne 16. listopadu na návrh základní organizace SDH čestný titul „Zasloužilý hasič“ bratru Jaroslavu Ledererovi ze Studence za zásluhy o rozvoj Sboru dobrovolných hasičů ve Studenci, za výstavbu zbrojnice a za dlouholetou práci ve funkcích sboru, okrsku a jiných organizacích.

V listopadu jsme společně se Sbohem pro občanské záležitosti slavnostně přivítali do života 11 malých občánků.

Ti z vás, kteří sledují dění v naší obci například i na stránkách Zpravodaje nebo na internetových stránkách, ví, že se během celého roku v naší obci konala řada kulturních, společenských a sportovních akcí, které připravují zastupitelstvo, spolky a organizace v obci.

Velmi dobrá je spolupráce se školou a školkou, rádi bychom pomohli vytvořit kvalitní podmínky pro využívání volného času dětí a mládeže, protože to je prevencí negativních společenských jevů.

Mám velkou radost, že se do bohatého společenského života zapojuje čím dál víc lidí, vytváříme nové tradice, lidé se více poznávají a upevňují se mezilidské vztahy.

Děkuji všem, kteří se aktivně podílí třeba i maličkostí na chodu a zvelebení naší obce a tím významně přispívají ke spokojenosti obyvatel. Na tomto místě bych si dovolila vyslovit přání, aby se v příštím roce našli další lidé, kteří nám přinesou nové nápady.

Je pochopitelné, že ne vše se povedlo, v příštím roce se budeme nevyřešenými problémy dále zabývat.

Hospodaření s finančními prostředky obce probíhá dle schváleného vyrovnaného rozpočtu, plní se závazky obce, kontroly hospodaření obce jsou bez výhrad.

Dařilo se nám i v získávání dotací, do obecní kasy přiteklo půl milionu korun. V dnešní době se nelze spoléhat pouze na zdroje, které má zastupitelstvo k dispozici. I v příštím roce budeme důkladně sledovat dotační tituly a s jejich pomocí zvelebovat naši obec. Je pochopitelné, že názory na použití dotací se různí, ale je zapotřebí využít každé nabízené šance ve prospěch obce.

Netěší mě bezohlednost, vandalství a ničení majetku, pohazování odpadků kolem kontejnerů, černé skládky apod. Přála bych si, aby občané udržovali pořádek v obci i jejím okolí, neboť všechno, co děláme, děláme pro sebe a naše děti.

Ale vraťme se k době Vánoc.

Říká se, že patří k nejkrásnějším svátkům v roce. Vzpomínáte na dětství, kdy jsme netrpělivě a s rozzářenýma očima čekali, až se rozsvítí stromeček a pod ním najdeme dárky?

Nedovolme, aby dnešní hektická doba pokazila kouzlo Vánoc, aby nás ničilo předvánoční šílenství a v návalu uklízení, nakupování, pečení

a shonu jsme si místo pohody užívali stresu a okrádali se o radost a potěšení z maličkostí.

Já vím, mnozí si právě povzdechli a říkají si, že to není možné, že nestíhají a v pracovním kolotoči není čas na vnímání vánoční atmosféry. I moji blízcí to často slyší ode mě. Ale zkusme to!

Ráda bych prožila tyto svátky pohodové, plné lásky, štěstí a radostí. Máme před sebou ještě spoustu práce, než zasedneme ke slavnostně prostřenému štědrovečernímu stolu, ale čekají nás také příjemné chvíle, které by v nás měly vyvolat tu správnou sváteční náladu. Srdečně vás všechny zvu na zpívání koled k vánočnímu stromku u obecního úřadu, které se uskuteční v pátek 21. prosince v 18 hodin.

Dovolte mi jménem zastupitelstva a pracovníků obce i jménem svým popřát všem příjemné prožití vánočních svátků a mnoho štěstí, zdraví a spokojenosti v roce 2008.

Jarmila Stawaritschová

Jak jsem pouštěl draka

Draka mi táta koupil v papírnictví v Prostějově. V sobotu 2. října po obědě jsme se sešli se spolužáky a paní učitelkou na nádraží v Čelechovicích na Hané.

Jeli jsme vlakem na Kapli, kde se konala Drakiáda.

Tam jsme pouštěli draky a mně můj uletěl. Drakiádu vyhrála má spolužačka Saša. Potom jsme soutěžili ve skoku v pytlích a já jsem byl první. Pak jsme závodili v jízdě na kolečkách. Jeden seděl a druhý se vezl.

Dále jsme si u táboráku opékali špekáčky. Pak bylo vyhodnocení soutěží a vítězové dostali různé odměny. Domů jsme jeli vlakem a některé děti odvezli rodiče autem. Bylo to hezké a příště pojedu zase.

Jan Kocourek 3. třída.

Markéta Fagošová 3. třída

Úterní setkávání seniorů

Na počátku všeho byla myšlenka lidí vytvořit společenskou místnost v prostorách nového domu Trilobit tak, aby sloužila nejen obyvatelům domu, ale stala se jakýmsi centrem setkávání všech, kteří se potřebují.

A tak se v úterý 30. listopadu 2007 v 17 hodin zaplnila společenská místnost k naší radosti do posledního místa. Seděli zde spolu nejen noví

obyvatelé domu, ale i starousedlíci z Čelechovic a Studence, popíjeli čaj, ochutnávali cukroví i bábovku – symbol pohody a setkávání s přáteli.

Po vzájemné debatě a za přítomnosti ředitelky Marcely Halové a předsedkyně správní rady Mgr. Milady Dosedělové bylo setkávání seniorů domluveno na každé úterý v týdnu od 14 do 19 hodin. Součástí setkávání bude jednou měsíčně i zajímavý program s různou tematikou. A hned první akce zdobení perníčků konaná v úterý 27. listopadu navodila předvánoční atmosféru. Ti, kteří přišli, si mohli nazdobit vlastní perníčky bílými krajkami z cukru a bílků pod vedením budoucích cukrářek ze Středního odborného učiliště obchodního. A věřte, o povedené výtvoře nebyla nouze. K naší velké spokojenosti se této akci zúčastnila i mladší generace.

V pátek 30. listopadu se společenská místnost rozvoněla zelenými větvičkami jehličnanů. Barevné stuhy, sušené plody, ozdobné trávy a svíčky byly použity na zdobení adventních věnců. Pod vedením učitelky Hany Luptovcové si každý, kdo přišel, mohl vytvořit adventní věnec podle svých představ. Veškerý materiál na zdobení si bylo možno

zakoupit právě u paní učitelky.

V úterý 11. prosince se společenská místnost znovu naplnila. Tentokrát si účastníci přinesli kousky látek, polystyrenové koule s nožičkem a tužkou, aby si vyzkoušeli látkovou techniku patchwork a vytvořili tak podle své fantazie vánoční ozdoby na stromek.

I v dalším roce 2008 chystáme pro vás ve spolupráci s paní Dosedělovou a paní Halovou zajímavé akce. Můžeme se těšit např. na zábavu při turnaji ve hře Člověče nezlob se, zavzpomínat si na „Můj svatební den“, nebo si zkusit profesionálně zabalit dárek.

Nezapomínejte, že každé úterý jsou dveře společenské místnosti otevřeny právě pro vás. Vždyť sdílená starost je poloviční starost a sdílená radost je dvojnásobná radost.

Přeji vám do nového roku pevné zdraví a krásná setkávání.

*Jana Fajmonová
Předsedkyně komise péče o občany*

Mikulášský výstup na Kosíř

I když pohled z okna zrovna nepřipomínal vánoční čas, uskutečnil se v sobotu 8. prosince tradiční výstup na Kosíř. U kapličky i na křižovatce na cestě na hanáckou horu se sešla spousta dětí, rodičů i učitelů především z čelechovické školy.

Společně jsme se vydali směrem k Buničce, kde byla slavnostně přestřižena zástupkyní prostějovských ochránců přírody Evou Zatloukalovou a naší starostkou páskou k naučné stezce Velký Kosíř. Nesměl chybět ani symbolický přípitek šampaňským s přáním, aby nám nové značení vydrželo co nejdéle a vyhnulo se útoku vandalů. Je smutné,

že i přes snahu dobrovolníků při akci „Uklidme svět“, kteří vyčistili okolí Čelechovic, se po krátké době opět objevily odpadky na stejných místech. Čeká nás další brigáda!

Stezku zrekonstruovalo Regionální sdružení Iris, které je pobočkou Českého svazu ochránců přírody. Otevření naučné stezky se zúčastnili i autoři textů a obrázků na informačních tabulích, kteří se podíleli i na přípravě publikace o naučné stezce.

Po přestřižení pásky se početný dav vydal k vrcholu nejvyšší hanácké hory, kde na děti čekal Mikuláš s andělem a čertem, který nezapomínal udržovat oheň. Jeho hustý dým už z dálky předznamenával vrchol Kosíře. Čert byl určitě potomkem čertů, kteří podle pověsti o vzniku Kosíře na Hané v dávných dobách přebývali. Za básničku či písničku byly děti obdarovány nadílkou od „Mikuláše a anděla“, zatímco čert děti proháněl a zlobil. Některým dokonce chtěl sebrat bonbóny nebo svačinu. Dospělí si naopak pekelníka upláceli něčím ostřejším na zahřátí. Balíčky pro děti připravilo Sdružení rodičů při Základní škole v Čelechovicích na Hané, krásné perníčky napekla a nazdobila paní Vybíhalová. Poděkování patří i firmě Alika za oříšky do balíčků pro dětské účastníky, kteří zdolali téměř pětikilometrový výstup.

Na ohýnku jsme si opekli buřty a popovídali jsme si. Děti se proběhly po lese, zahrály si na schovávanou a našťestí se všechny našly.

Pro mnohé rodiče byl výstup vítanou neformální příležitostí pohovořit si s učiteli o svých dětech.

Počasí nám velmi přálo. Po několika zamračených a deštivých dnech vysvitlo sluníčko, což jistě přispělo k dobré náladě všech. Bylo to určitě proto, že v Čelechovicích máme samé hodné děti a krásné počasí nám Mikuláš domluvil u sv. Petra.

Velký Kosíř – Hanácké Mont Blanc s výškou 4 420 dm nad mořem - se stal místem, kde se lidé schází nejen na Mikuláše. Je pojítkem mezi známými a přáteli i z okolních obcí, proto si každý z nás na toto místo činí nárok a přitom vlastně nikomu z nás nepatří.

Otázka k zamyšlení

Málokdo z nás si uvědomuje, jaké přírodní bohatství máme za humny. Bylo by dobré vrchol Kosíře lépe upravit k setkávání a k odpočinku. Je to místo, kde se vracíme k přírodě a kde si připomínáme soužití s přírodou. Po vichřici znovu ožívá mladými stromky a my každý rok vidíme, jak rostou. I když tudy projde tolik lidí, jsou poměrně ohleduplní k přírodě a většinou nezanechávají stopy civilizace. Když jsme ohleduplní, vyhrávají všichni, a můžeme mít dobrý pocit z toho, že za to, co nám příroda dává, jí také něco málo vracíme.

Najdou se prostředky ke zvelebení vrcholu Kosíře, abychom se zde mohli scházet?

*Jana Kovalčíková,
předsedkyně Sdružení rodičů při ZŠ*

Pověst o Kosíři

V dávných dobách, kdy ještě chodili po světě čerti, vypadalo vše jinak než dnes. Země Morava byla skoro pustá, žil tu tehdy jen jeden národ, a byli to Hanáci. Vládl jim král, který se nenarodil v královském paláci, ale na ječmenném poli, a proto se jmenoval Ječmínek.

Ječmínek byl nejen panovník hodný a spravedlivý, ale také chrabrá a udatný. To se potvrdilo, když hanácké království přepadli čerti, kteří se chtěli zmocnit nejurodnějšího kousku země celé Moravy, kde kolem dokola je jen a jen úrodná půda a kopce jsou až daleko na severu.

A právě z těch kopců přitáhla armáda čertů a na vozech vezli plno velkých balvanů. To byly jejich zbraně, kterými chtěli Hanáky zahnat. Házet s nimi uměli dobře a s Hanáky to vypadalo velmi zle. Náhlý útok je překvapil, navíc se neměli čím bránit, neboť jako mírumilovný národ místo zbraní měli jen náradí na selskou práci. Hlavně kosíře, kterými kosili bohatou úrodu.

Král Ječmínek uchopil tedy kosíř a zaútočil na nejbližšího čerta. Vida to, chopili se i Hanáci kosířů a než slunko zapadlo, čerti počali kvapem ustupovat. Ale v tu chvíli se objevil sám Kníže pekel s tak ohromným balvanem, jaký dokáže zvednout jen ten nejstrašnější ďábel. Rozmáchl se, samozřejmě po Ječmínkovi, ale ten mrštil po něm kosířem. Trefil ďábla do ruky, ten zařval bolestí a ohromný balvan upustil na zem. Čerti se tak ulekli, že vzali nohy na ramena a rychle zmizeli za obzorem.

Hanáci byli zachráněni. A poněvadž bylo zřejmé, že se o sebe budou umět sami postarat, zmizel i král Ječmínek. A ten kámen, co Kníže pekel na bojišti upustil, do rána povyrostl a dostal podobu hanáckého kosíře, a tak ho také Hanáci pojmenovali. To proto, aby nezapomněli na své kosíře, na slavné vítězství a svého dobrého krále Ječmínka.

Kdyby na Hanáky přišly zlé časy, zanechal prý jim Ječmínek na Kosíři zlatý poklad. Mnozí se snažili od těch dob poklad najít. Svědčí o tom mnohé díry tu a tam vyhloubené. Jenže tak zlé časy ještě na Hanáky nepřišly, aby jim Kosíř poklad vydal.

Advent a Vánoční doba

Advent

2. prosince – 1. neděli adventní jsme společně vstoupili do nového roku. Ano není to mýlka. Liturgický rok začíná vždy adventem.

Co je to advent? Toto slovo pochází z latinského slova „advenio“, což znamená **příchod**. V době, kdy většina našeho národa běhá splašeně po obchodech, aby v rámci předvánočních slev nakoupila co nejvíce dáreků a jídla na vánoce, se křesťané snaží vyhnout hlučné a početné společnosti, více se postí a snaží se připravit své srdce na oslavu Narození Ježíše Krista. I v adventních mších zaznívá méně zpěvu, pouze na jejich začátku vyjadřujeme své očekávání příchodu starobylými zpěvy – tzv. roráty.

Celá adventní doba je nesena starozákonními texty zvláště z proroka Izaiáše, které vyjadřují očekávání spásy, vyvedení ze zajetí a naději na záchranu. Jelikož nejsou v tuto dobu dovoleny různé zábavy a je to doba vnitřního usebrání, používá se při bohoslužbách roucho fialové barvy. Symbolem adventu se stal adventní věnec se čtyřmi svíčkami označující jednotlivé adventní neděle. Proto jsou tři z nich fialové a jedna růžová.

Doba adventní trvá čtyři. týdny. V prvním týdnu si uvědomujeme Kristovo zaslíbení jeho druhého příchodu na konci věků. Jako výrazný apel zní slova Písma – Bďte, protože nevíte den ani hodinu. V druhém týdnu je tento příchod Kristův na konci věků konkretizován. Přejde jako spravedlivý soudce a obnoví celé stvoření. Třetí neděle se nazývá „Gaudete“ – Radujte se. Je trochu

zvláštní v celém adventním období, neboť zaměřuje naši pozornost už směrem k Narození Kristově, na jeho první příchod, který je radostí pro malomyslné a slabé. V tento den se při bohoslužbě smí použít místo fialové barvy barva růžová – symbolizující radostné očekávání. Poslední

adventní neděle má v centru Pannu Marií a zaslíbení jejího syna, který je nazván Emanuel – Bůh s námi.

Adventní doba končí Štědrým dnem, památkou Adama a Evy, jejichž provinění je Kristem smazáno a člověk má opět možnost přebývat před Boží tváří. Tento dnem byl vždy u křesťanů dnem postním, aby člověk byl schopen prožít radost vánoční nejen po stránce duchovní, ale i tělesné. Zároveň půst připomíná skutečnost, že abych mohl druhého obdarovat, musím se rozdělit s tím, co mám.

Na počátku adventní doby stojí postava všemi dětmi milovaná. Je to sv. Mikuláš. Narodil se kolem r. 250 n. l. v Lykií a zemřel okolo 345. Je pochován v Bari. Vypráví se o něm, že se pro svou moudrost a štedrost brzy stal biskupem. Ve své štedrosti zachránil tři chudé sestry před otroctvím a věnoval jim bohaté věno. Na tuto připomínku jsou děti obdarovávány v den sv. Mikuláše už odpradáвна.

Vánoce

Vánoce jsou u nás symbolizovány stromečkem, kaprem a dárky. Křesťané si připomínají Narození Ježíše Krista – Mesiáše a spasitele každého člověka. Nic by nebylo člověku platné, že se Boží Syn narodil v Betlémě, kdyby se nenarodil v našem srdci.

Datum Narození 25. prosince s velkou pravděpodobností není dnem Ježíšova narození. Toto datum pochází z pohanství. Neboť u mnoha národů byl tento den oslavován jako den zimního slunovratu, narození Boha Slunce – popř. jeho dítěte. Byla to tedy zasvěcená noc – staří germáni jí označovali slovem „Weihnachten“, z kterého vznikly i naše Vánoce. Zimní slunovrat slavili nejen Keltové a Germáni, ale také američtí indiáni a staří Římané. Roku 274 stanovil římský císař Aurelián 25. prosinec jako „zrození nepřemožitelného Slunce“. Pořádaly se velké pohanské oslavy ke cti boha Mitry.

Křesťané den narození Ježíše původně neslavili, neboť v době pronásledování církve upadl do zapomnění. Až ve 4. století, kdy se křesťanství začalo svobodně šířit, přijali datum 25. prosince jako Zrození Boha a dali mu křesťanský význam. Neboť pravým Sluncem, které osvěcuje každého člověka, je Ježíš Kristus.

I stromeček má svůj původ u pohanských Germánů a starých Římanů. S bohem, který oslavoval slunce byl spojen i kult Aštarty, jež byla

manželkou boha Baala, pod jehož pravomoc slunce patřilo. Aštarta byla uctívána jako bohyně hájů a lesů. Staří Germáni na její počest stavěli před své domy v tento den zelené stromy. Křesťané tento zvyk zachovali, ale dali mu jiný obsah. Strom je symbolem stromu v ráji, který přinesl zkázu celému lidskému pokolení skrze hřích Adama a Evy, zároveň je však stromem záchrany, neboť z jeho dřeva byly vyrobeny nejen jesle pro narozeného Ježíše, ale i kříž, na kterém smazal hříchy každého člověka. Nadílka dárků pod stromečkem bývala už od 14. století. Její celkové rozšíření nastalo až v 16. století především v Německu, neboť Luther odmítal sv. Mikuláše a aby děti nepřipravil o dárky, dával jim je až večer v den památky Adama a Evy. Jelikož byl v předvečer narození Ježíšova půst, nesmělo se jíst žádné maso kromě ryb. Tak se u nás dostal na štědrovečerní stůl také český kapr.

Nezbytnou součástí Vánoc je betlém složený z figurek Panny Marie, sv. Josefa, narozeného Ježíše, pastýřů a dalších. Dostal se k nám z Itálie, odkud jej přivezli jezuité. Za svůj vznik vděčí v r. 1233 sv. Františkovi, který vytvořil první betlém z živých lidí z vesnice, aby hlouběji prožili tajemství Vánoc.

Druhý svátek vánoční je spojován s prvním jáhnem a mučedníkem sv. Štěpánem, který byl pro víru v Krista ukamenován. Jeho mučednická smrt je narozením pro nebe, stejně jako se Kristus narodil pro člověka. Koledování má u nás prastarou tradici. Nejprve šlo o přání zdaru, které nacházíme už v pohanství. Později chodili kantoři či faráři, aby si trochu přilepšili. Přání zdaru bylo tak spojováno nejen s pěknou písní, ale i požehnáním obyvatel domu. Ve vánoční době prožíváme ještě i další svátky jako např. svátek sv. Jana Evangelisty apoštola, sv. Mlád'átek – betlémských dětí zavražděných Herodem, svátek sv. Rodiny a v neposlední řadě památku sv. Silvestra. I on žil v době pronásledování církve, byl římským knězem a stal se i papežem. Podle legendy uzdravil císaře Konstantina, když se mu vzpříčila v krku rybí kost. Později jej také pokřtil.

Nový rok je spojen opět s Pannou Marií jako Matkou Boží. Ona je pro křesťana příkladem naplňování Boží vůle a stojí na začátku každého

úsilí následovat Krista. Vánoční dobu uzavírají dva velké svátky. Zjevení Páně – Tří králů, kdy se přišli narozenému Spasiteli poklonit pohanští mudrci. Dnes je tento den spojen s obchůzkou tzv. tří králů, kteří konají sbírku na potřebné v rámci katolické Charity. Druhým svátkem je slavnost Křtu Páně. Ježíš je pokřtěn Janem Křtitelem v Jordáně a začíná veřejně působit v izraelském národě. Tento den se odstraňuje vánoční výzdoba v kostelích a nastává krátké mezidobí až do doby postní.

Přeji nejen všem farníkům, ale i všem občanům Čelechovic na Hané a okolí, aby jste letošní Vánoce prožili ve vnitřní radosti a pokoji a vyprošuji šťastný a radostný Nový rok 2008.

P. Jan Mach

Mše svatá:

Kostel sv. Jakuba Kostelec na Hané
24. 12. 2007 ve 22 hodin
bude také přenášena rádiem Proglas.

Kostel Petra a Pavla ve Smržicích
24. 12. 2007 ve 22 hodin

Poznačte si

Leden	10. 1.	Konzultace o prospěchu žáků na ZŠ Čelechovice
	19. 1.	Ples mysliveckého sdružení Čelechovice
	26. 1.	Zimní putování z Čelechovic na Kosíř
	31. 1.	Vysvědčení
Únor	1. 2.	Pololetní prázdniny
	9. 2.	Maškarní bál TJ Sokol
	18. 2.	Začínají týdenní jarní prázdniny
	23. 2.	Ples hasičů Čelechovic
Březen	1. 3.	Dětský karneval
	14. 3.	Valná hromada TJ Sokol
	20. 3.	Velikonoční prázdniny
	a 21. 3.	